

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Стара Загора, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тоньо М. Тонев

Членове: Мариана Д. Христакева Панова
Татяна Гьонева Коева

при участието на секретаря Симона Кр. Кайкиева
в присъствието на прокурора Р. Т. Р.
като разгледа докладваното от Тоньо М. Тонев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225500600046 по описа за 2022 година

С присъда №260095 от 04.11.2021 год. по НОХД №306/2020 год. по описа на Районен съд-Стара Загора, Н. СТ. П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.325, ал.2 вр. ал.1 от НК за това, че на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – на публично място отправил обидни реплики към СН. К. К. – „Ти, курво мръсна! Минетчийке долна, боклук, пачавро гнусна! Па що да не взема да те наеба.“ и нанесъл удари с юмруци по тила и ухото на С.К., нанесъл удари с юмрук по лицето, душил и съборил на земята, ритал по тялото и главата Д. ЕМ. Г. и хвърлил на земята мобилния телефон „Xiaomi Redmi 5“ на Д. ЕМ. Г., като по своето съдържание деянието се отличава с изключителна дързост и е осъден на лишаване от свобода за срок от десет месеца.

Със същата присъда подсъдимият Н. СТ. П. е признат за виновен и в

това, че на 22.08.2018г. в гр.Стара Загора е повредил противозаконно чужда движима вещ – мобилен телефон „Xiaomi Redmi 5“, собственост на Д. ЕМ. Г., на стойност 239,14 лева, пуквайки дисплея на телефона, като стойността на причинената щета е 91,00лв., поради което и на основание чл.216, ал.1 вр.чл.54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца.

С присъдата на основание чл.23, ал.1 от НК са групирани така наложените на подсъдимия Н.П. наказания лишаване от свобода и му е определено и наложено едно общо наказание, а именно най-тежкото от тях – лишаване от свобода за срок от десет месеца, изпълнението, на което, на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено с изпитателен срок от три години.

Според въззивната жалба присъдата е неправилна и незаконосъобразна, тъй като от установената фактическа обстановка не се доказва по категоричен начин, че подсъдимият е извършил престъплението по чл.325, ал.2 вр.ал.1 от НК. Още повече, че Н. СТ. П. е имал личен мотив спрямо пострадалите.

По отношение на престъплението по чл.216, ал.1 от НК се касае за „маловажно“ деяние(според защитата). В тази връзка искането е присъдата да се отмени изцяло и се постанови нова такава, с която Н. СТ. П. бъде признат за невинен и оправдан в извършването на двете престъпления. В своята лична защита подсъдимият Н.П. поддържа въззивната жалба и моли съда „за справедлив съдебен акт“.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Стара Загора счита, че първоинстанционната присъда е законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

За да постанови обжалваната присъда районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На инкриминираната дата - 28.08.2018г., С.К., дъщеря ѝ Л.К.-Г.а и бъдещият ѝ зет Д.Г. пътували до гр.Асеновград в подготовка на предстоящата на 08.09.2018г. сватба на Л.К.-Г.а и Д.Г.. Около 17.00 ч. се завърнали в гр.Стара Загора. Пред жилищния блок, в който живеели С.К. и дъщеря ѝ Л.К.-Г.а, на паркинга, бил паркиран лек автомобил марка „Фолксваген“, който пречел както Д.Г. да паркира автомобила, с който пътували, така и на друг автомобил, който бил „затворен“ от лекия автомобил „Фолксваген“.

Шофьорът на това превозно средство се обърнал към тримата и ги помолил да намерят лицето, което е паркирало автомобила да дойде да го премести. Свидетелката Л.К.-Г.а разпознала автомобила и съобщила, че това е колата на подсъдимия Н. СТ. П., който живеел в съседен жилищен блок.

Свидетелката С.К. се отправила към адреса на подсъдимия, а през това време дъщеря ѝ и Д.Г. отишли да качат багажа до апартамента. Жилищният блок находящ се в гр.Стара Загора бул.“***“ № 57.

По това време подсъдимият седял на пейка пред жилищния блок, съседен на този, в който живеел. Свидетелката С.К. отишла при него и поискала с рязък тон да премести автомобила си. Подсъдимият реагира в същия тон, като станал от пейката и започнал да отправя обидни изрази към С.К.. Той се обърнал към нея с думите: „Ти, курво мръсна! Минетчийке долна, боклук, пачавро гнусна!“ Разправията продължила десетина минути, като накрая подсъдимият Н.П. се приближил към Сн.К. и започнал да я притиска в посока мост над канал (преминаващ през целия град) и ѝ казал в този момент: „Па що да не взема да те наеба.“ След казаните думи ударил свидетелката с юмрук в тила и също с юмрук в областта на ухото край шията. Тогава пострадалата С.К. започнала да вика за помощ. Викове били чути от дъщеря ѝ и бъдещият ѝ зет и те тръгнали към нея.

Като пристигнали на мястото на скандала Л.К. и Д.Г., свидетелката С.К. поискала от близките си телефон, за да се обади на националния телефон 112, защото батерията на нейния телефон била изтощена. Д.Г. със своя телефон набрал номер 112 и подал апарата на С.К., която разстроена обяснила на дежурния оператор, че е станала обект на нападение, била блъскана и обиждана и посочила адреса на инцидента. Докато свидетелката С.К. разговаряла с дежурния оператор подсъдимият Н.П. отново се приближил към тримата и се насочил към двете жени. Д.Г. се намесил, за да предпази Л.К.-Г.а и С.К., като застанал между жените и подсъдимия. Последният ударил свидетеля няколко пъти с юмрук по лицето, минал за гърба му, направил му захват с ръце и започнал да го души, след което го съборил на земята.

Пострадалият Д.Г. държал в ръка телефонът марка „Xiaomi Redmi 5“, който междувременно свидетелката С.К. му върнала. Подсъдимият Н.П. издърпал от ръката на свидетеля Д.Г. телефона и го хвърлил на земята, при

което дисплеят на телефона се пукнал. След като свидетелят Д.Г. паднал на земята подсъдимият продължил да му нанася удари, като го ритал по тялото и главата. Двете жени – Л.К.-Г.а и С.К. започнали да викат и на място се притекли свидетелите Д.Н., И.И. и Г.С., които помогнали да се преустанови боя.

Малко след прекратяване на ударите, които нанасял подсъдимият Н.П., на място пристигнали служители на Второ РУ-Стара Загора свид.С.Р. и И.Б.. Те били изпратени на сигнал за масово сбиване. На място полицейските служители установили участниците в инцидента, като свидетелките Л.К.-Г.а и С.К. обяснили, че подсъдимият нападнал първо С.К., а в последствие и притеклия ѝ се на помощ свидетел Д.Г..

Подсъдимият отказал да даде обяснения, а според полицейските служители изглеждал неадекватно и от него се носела миризма на алкохол. Малко по-късно на адреса пристигнали и служители от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – С.И. и М.М., които си тръгнали, след като разбрали от своите колеги, че не се нуждаят от тяхното съдействие. Подсъдимият Н.П. бил отведен в Първо РУ-Стара Загора и задържан за срок от 24 часа по реда на ЗМвР.

Съдът е приел, че описаната фактическа обстановка е установена от показанията на свидетелите С.К., Д.Г., Л.К.-Г.а, Д.К., С.Т., И.И., Г.С., както и С.Р. и И.Б.. В мотивите на присъдата районният съд е подложил на анализ показанията на разпитаните свидетели, съпоставил противоречията в тях и обосновал детайлно достоверността на тези от тях, които са залегнали в описаната фактическа обстановка.

Въззивната инстанция намира, че като цяло изводите на съда относно фактите по делото са правилни, както относно нанесените удари от подсъдимия спрямо свидетелката С.К. и Д.Г., така и по отношение отправените обиди от страна на подсъдимия спрямо свидетелката С.К..

Съдът е квалифицирал действията на подсъдимия Ник. П. като квалифицирано хулиганство по чл.325,ал.2 вр.ал.1 от НК.

Настоящият състав намира, че изводите на съда са неправилни и незаконосъобразни.

Между подсъдимият и семейството на пострадалата са налице лични

неприязнени отношения, за които по делото има убедителни и категорични доказателства.

Подс.Ник. П. и св.Л.К.-Г.а са били в близки, интимни отношения до началото на 2017 година, когато по време на пребиваване в Англия тези отношения били прекратени. Двамата живеят в гр.Стара Загора, в съседни жилищни блокове. В началото на 2018 год. възникнал скандал между подсъдимия и бившата му приятелка и по оплакване на последната е образувано досъдебно производство за престъпление по чл.144,ал.3 НК – за закана с убийство на Л.К..(ДП №299/2018 год. на Първо РУ – Стара Загора-приложено към материалите съдебното производство, по искане на съда и страните). По това ДП- ДП №299/2018 год. на Първо РУ-Ст.Загора, подсъдимият по настоящото дело Ник. П. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.144,ал.3 НК и му е взета МН „парична гаранция“ в размер на 5 000 лева. ДП №299/2018 год. на Първо РУ-Стара Загора е прекратено от наблюдаващия прокурор на 31.03.2020 год., поради липса на престъпление.

Следователно, към инкриминираната дата – 22.08.2018 год. подсъдимият Ник. П. е бил обвиняем (от 05.06.2018 год.) по друго досъдебно производство, което е иницирано от семейството на пострадалите, с една сериозна мярка за неотклонение.

В тази връзка подсъдимият не е извършил своите престъпни действия по отношение на случаен гражданин и не по незначителен повод, а по отношение конкретни лица.

Обект на престъплението по чл.325,ал.1 НК е обществения ред, т.е. системата от обществени отношения между хората, установен от действащото законодателство, обичаите, традициите и нравствените норми, които обезпечават общественото спокойствие, нормалните условия на труд и бит на гражданите, а така също и работата на фирми, учреждения, предприятия и организации. Затова и хулиганството е поместено в Глава 10 – „Престъпления против реда и общественото спокойствие“. Обществения ред(в тесен смисъл) се явява съставен елемент на общественото спокойствие(безопасност).

От **обективна страна** престъплението по чл.325, ал.1 НК може да бъде извършено само с действия, т.е. изисква се активно поведение на субекта на престъплението.

Законодателят е използвал понятия, които характеризират норми на обществения морал и които се проявяват като признаци на чл.325, ал.1 НК- „непристойно действие“, „грубо нарушаване на обществения ред“ и „явно неуважение към обществото“. Тези признаци в наказателното право се наричат оценъчни. Оценъчни са тези признаци, които не са конкретизирани в закона наказателно-правни понятия, предназначени да отразяват не предмета в неговата цялост, а свойствата на този предмет, съдържанието на които се установяват хода на наказателното производство на основата на фактическите обстоятелства по делото. Затова оценъчните понятия се наричат и относително определени, съдържанието на които се разкрива само с отчитане на конкретната ситуация по делото. Следователно тълкуването на оценъчните понятия в пълна мяра се намира в компетенциите на конкретния юрист, който прилага наказателния закон.

Непристойни са такива действия, които противоречат на общоприетия обществен морал, т.е. да бъдат скандализиращи.

В настоящия случай съдът следва да даде отговор на въпроса за наличие на грубо нарушение на обществения ред от подсъдимия Н.П..

Прието е за грубо нарушение на обществения ред да са такива действия, които прекъсват масови мероприятия, временно прекратяване работата на транспорта, учреждения, нарушение покоя на гражданите нощно време, нанасяне на телесни повреди, унищожаване на имущество, сбивания на публично място и др.

Изхождайки от обекта на хулиганството(с.4 от мотивите) се поставя на преценка, доколко непристойните действия на подсъдимия Н.П. са пречатвали нормалното функциониране на системата на обществените отношения, т.е. нормалните условия на живот на членовете на обществото и доколко те демонстрират явно неуважение към обществото.

Въззивната инстанция прие, че в действията на подс.Ник.П. няма грубо нарушение на обществения ред. Подсъдимият, на почвата на личните неприязнени отношения със семейството на пострадалите, нелюбезното обръщение към него от страна на св.Сн. К., когато спокойно е седял на пейка пред жилищен блок, е избухнал и отправил обидни изрази и нанесъл удари на майката на бившата си приятелка Л.К. и нейния годеник Д.Г..

Явно неуважение към обществото се разбира като неуважително

отношение към неперсонифицирано число хора. Неуважението може да се демонстрира към обществото въобще, към някоя група хора или даже един човек. Явното неуважение към обществото изисква такова нарушение на установените правила за поведение, което носи демонстративен характер. То се проявява като възмутително, унизително отношение към гражданите, проявена упоритост, въпреки забележките, които се отправят към извършителя им.

Действията на подсъдимия спрямо Сн. К. и Дим. Г., продиктувани от лична неприязън към тях, по никакъв начин не са нарушили правата и интересите на други лица.

При установената фактическа обстановка по делото липсват обективните признаци на престъплението, защото подсъдимият не е засегнал или проявил явно неуважение към други лица, освен към пострадалите, с които е в обтегнати отношения.

Престъплението по чл.325,ал.1 НК от **субективна страна** е умишлено. Изследваните доказателства по делото не потвърждават наличие у подс. Ник. П. пряк умисъл да извърши грубо нарушение на обществения ред и да прояви явно неуважение към обществото, защото липсва такъв мотив, а умисълът на подсъдимия е да нанесе побой(телесни повреди) на пострадалите, придружено с засягане честта и достойнството на св.Сн. К..

При извършването на хулиганство личните мотиви имат второстепенен характер, а явното неуважение към обществото, изразено чрез грубо нарушение на обществения ред, се явява главен(мотив) за квалификацията на престъплението по чл.325,ал.1 НК. И в тази връзка ако хулиганските мотиви са преобладаващи, то престъплението е хулиганство. И обратно, ако обидите, побоя и други подобни действия са извършени на базата на лични взаимоотношения и при това деецът не е имал за цел да прояви неуважение към обществото, а извършеното деяние фактически не е съпроводено с грубо нарушение на обществения ред и явно неуважение към обществото, то наказателната отговорност настъпва за престъпление против личността, а не за хулиганство.

Мотивът при хулиганството е неразривно свързан с целта. Целта на хулиганството определя насочеността на неговия мотив. Както и мотива на престъплението, тя характеризира субективните процеси, които протичат в

съзнанието на лицето във връзка с извършването на престъпление. Доколкото хулиганския мотив, като правило, възниква неочаквано, то и целта в съзнанието на хулигана не намира ясно изражение и по същество съвпадат с мотива. Целта на хулиганските действия се състои в извършване на самите действия. По време на извършване на хулиганство субектът винаги има за цел да наруши грубо обществения ред и изрази явно неуважение към обществото.

В заключение следва да се обобщи, че без хулигански мотив, не може да има хулиганство. Този състав е един от малкото в НК, при които водещо значение за квалификацията има не обективната, а такъв елемент от субективната страна, като мотива. При това, разбира се, не бива да се принизява и значението на обективната страна на престъплението, защото елементите на обективната страна са определящи за определяне на мотива, т.е. при квалификация на деянието се изхожда от връзката между мотив, като подбудител на действията и самите действия.

Във връзка с изложеното по-горе – по отношение фактическа обстановка и признаци на престъплението по чл.325,ал.1 НК, окръжният съд прие, че при липсата на обективните и субективни признаци на престъплението хулиганство, действията на подсъдимия Ник. П. засягат други обекти на правна защита, а именно честта, достойнството и здравето на пострадалите и същият следва да понесе наказателна отговорност за престъпления по чл.148,ал.1,т.1,вр. чл.146,ал.1 НК и по чл.130,ал.2 вр.ал.1 НК по отношение на св.Сн. К. и чл.130,ал.1 НК за нанесена лека телесна повреда на св.Дим. Г..

Безспорно е, че отправените на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора по адрес и в присъствието на св.С.К. изрази „Ти, курво мръсна! Минетчийке долна, боклук, пачавро гнусна! Па що да не взема да те наеба!“ от страна на подсъдимия Н.П. са обидни, засягащи честта и достойнството на пострадалата. Налице е и квалифициращия признак обидните изрази да са изречени публично, тъй като инцидентът, при който е станало това е на улицата пред жилищен блок.

Деянието е извършено от подсъдимия Н.П. с пряк умисъл, като деецът съзнавал общественотоопасния характер на изречените думи по адрес на пострадалата, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и искал настъпването им, като засегне честта и достойнството на св.С.К..

В тази връзка деянието на подс.Ник. П. е престъпление по **чл.148,ал.1,т.1вр.чл.146,ал.1 НК.**

На същата дата и място подсъдимият е нанесъл два юмручни удара на св.Сн. К. в шията вдясно и дясната задушна област, които според заключението на съдебномедицинската експертиза (л.44-л.46 ДП) съдържат медикобиологичния критерии на лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.2 НК – причинена е болка на пострадалата.

Леката телесна повреда е извършена от подсъдимият Н. СТ. П. с пряк умисъл, при което е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и е искал настъпването на общественотоопасните последици – причиняване болка на пострадалата Сн. К..

Следователно с нанасянето на два юмручни удара на св.Сн. К. подсъдимият Н.П. е осъществил от обективна и субективна страна и престъпния състав на **чл.130,ал.2 вр.ал.1 НК.**

Отново на същата дата – 28.08.2018 год. в гр.Стара Загора, около 17.30 часа подсъдимият Н.П. е извършил от обективна и субективна страна престъпния състав на **чл.130,ал.1 НК**, но по отношение на св.Д.Г..

На инкриминираната дата подсъдимият е причинил на св.Д. ЕМ. Г. следните наранявания:оток и кръвонасядане по лявата окосмена област на главата; кръвонасядания по шията; контузия на гръдния кош – разлят оток на кожата предно дясно; контузия на лява раменна област с ограничения в движенията на левия горен крайник; охлузвания по десния горен крайник; охлузвания и кръвонасядания по десния долен крайник.

Според заключението на съдебномедицинската експертиза (л.38 – л.40 ДП) травматичните увреждания са от медикобиогичния квалифициращ признак разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.128 от НК,т.е. временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като оздравителния период е в рамките на около 2 седмици.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия Ник. П. с пряк умисъл т.е. той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и последиците от него, като е искал причиняване временно разстройство на здравето на св. Дим. Г..

Въззивната инстанция счита, че присъдата следва да претърпи

изменение и в частта по обвинението па чл.216,ал.1 от НК.

Видно от заключението на съдебно-оценителната експертиза(л.65-л.66 ДП), при инцидента на 22.08.2018 год. подсъдимият Ник. П. е повредил противозаконно чужда движима вещ – мобилен телефон „Xiaomi Redmi 5“, собственост на Д. ЕМ. Г., пуквайки дисплея на телефона, като стойността на причинената щета е 91,00лв.

При такава стойност на противозаконно повредената чужда вещ е необяснимо квалифициране деянието на подсъдимия Ник. П. по основния състав на престъплението по чл.216,ал.1 НК. Ако при такава щета не се приложи чл.216,ал.4 вр.ал.1 НК е непонятно кога изобщо би било възможно приложението на този текст през призмата на чл.93,т.9 НК. Впрочем телефона е повреден след като св.Сн. К. се е обадила на тел.112 така, че съображението за целта на действията на подсъдимия – „да бъде преустановена възможността на пострадалите да потърсят помощ“, не намира опора в доказателствата по делото.

Във връзка с гореизложеното съдът прие, че деянието на подсъдимия Н.П. по този текст от НК следва да се преквалифицира по **чл.216,ал.4 вр. ал.1 НК**, т.е. маловажен случай на противозаконно повреждане на чужда движима вещ.

Преквалифицирането деянията на подсъдимия Н.П. изисква коригиране на присъдата и в частта относно вида и размера на наказанията за отделните престъпления.

Съдът счита, че при изложената фактическа обстановка: подсъдимият е бил провокиран от пострадалата Сн. К. с резкия тон да премести автомобила си, като скандала не е предизвика от подсъдимия, защото пострадалата е тази, която е отишла до Ник. П., който е седял на пейка пред жилищния блок. Отношението на недружелюбност е била капката, която изчерпала самообладанието на подс.Ник. П. и той реагирал срещу Сн. К. и вербално и физически. Тази неправомерна реакция на подсъдимия е обяснима с причинените му от пострадалата и нейната дъщеря проблеми с прокуратурата, която по техен сигнал е образувала досъдебно производство срещу Ник. П. и е привлякла(Районна прокуратура гр.Стара Загора) подсъдимия и в качество на обвиняем за престъпление по чл.144,ал.3 НК, което според постановлението за привличане в качество на обвиняем е

извършено от подсъдимия на 19.03.2018 год. Разбираемо е възмущението, с което подсъдимият реагира предвид необоснованите обвинения от Л.К. и Сн. К., което е обективизирано, но на по късен етап, с постановление на Районна прокуратура гр.Стара Загора за прекратяване на досъдебното производство, тъй като не е извършено от подс.Ник. П. престъпление по чл.144,ал.3 НК.

В тази връзка настоящия състав на окръжния съд прие, че при определяне вида и размера на наказанието при изменената правна квалификация на деянията на подсъдимия следва да намери приложение разпоредбата за определяне по-леко наказание от предвидените в съответните специални норми НК наказания. Казано по-друг начин да намери приложение нормата на чл.55 от НК, която изисква наличие на изключителни по своя характер или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, налагащи извод, че и най-лекото предвидено наказание е несъразмерно тежко.

Изключително обстоятелство в правото е оценъчно понятие, което в наказателния закон не е конкретизирано и се определя от съда с отчитане на фактическите обстоятелства по конкретното наказателно дело. Изключителността на обстоятелствата като изключение от общите правила се изразява именно в тяхната необичайност за типичното престъпление и съответстващото му наказание, затова и в закона те не са конкретизирани и е невъзможна тяхната формализация. Както в закона няма списък със смекчаващите отговорността обстоятелства, така в НК не са регулирани „изключителни случаи“ По принцип изключителни се приемат тези смекчаващи обстоятелства, които имат непосредствено отношение към извършеното престъпление, т.е. тези обстоятелства, които съществено намалят *степената на обществена опасност на извършеното престъпление*.

Изложеното по-горе за отношенията на пострадалите с подсъдимия, провокативните действия на пострадалата Сн. К. са снижили самоконтрола на подсъдимия предвид данните за личността на Ник. П.(умерена екстравертност и емоционална нестабилност – съдебна психолого-психиатрична експертиза изготвена на 20.02.2020 год. по ДП №299/18 год.). Очевидно е, че при извършване на престъплението у подсъдимия(с оглед СППЕ) е преобладавала ситуативната, а не ценностната доминанта. Заедно с изтеклия период от извършване на деянието до приключване на съдебното производство(приблизително четири години) в комплекс обосновават

наличието на изключителни обстоятелства, които рязко снижават степента на обществена опасност на извършените деяния от подсъдимия Н.П.. В съчетание с чистото съдебно минало всички обосновават **приложението на чл.55 НК.**

За престъплението по чл.148,ал.1,т.1 вр. чл.146,ал.1 от НК в закона е предвидено наказание от три до десет хиляди лева и обществено порицание.

Обидните изрази по адрес на пострадалата С.К. са произнесени на публично място.

Съдът, изхождайки от изложените мотиви за наличие на изключителни по своя характер смекчаващи обстоятелства прие, че наказанието следва да се определи при приложение на чл.55,ал.1,т.1 от НК. В конкретния случай съдът придаде тежест на провокативното поведение на пострадалата, тъй като нейната поява и проявен тон на общуване към спокойно седящия на пейка подсъдим са повода за възникване на целия скандал.

С оглед на това окръжния съд определи наказание на подсъдимия Н. СТ. П. за това престъпление – глоба в размер на 1 500 лева и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяването на съдебния акт в кметството по местоживееене на подсъдимия.

По отношение престъплението по чл.130,ал.2 вр.ал.1 НК извършено от подсъдимия Н.П. спрямо пострадалата Сн. К. съдът по изложените по-горе съображения счита, че наказателната отговорност следва да бъде определена отново при приложението на чл.55 от НК.

За престъплението по чл.130,ал.2 вр.ал.1 НК законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода до шест месеца, или пробация, или глоба от сто до триста лева.

Въззивната инстанция прие, че следва от трите алтернативни наказания предвидени в специалната норма да наложи наказанието глоба от сто до триста лева. За да определи този вид на наказанието съдът отчете характера на телесните повреди и интензитета на упражненото насилие от страна на подс.Н.П., които не са прекалено агресивно утежняващи причинените болки на св.Сн. К..

Особеното в този случай, че макар наказанието да е определено от съда с приложение на чл.55 НК това няма как да се отрази върху размера на

наказанието глоба. Съдът няма възможност да слезе под най-ниския предел на наказанието глоба – 100 лева, тъй като в чл.47,ал.1 НК изрично посочено, че наказанието глоба не може да бъде под 100 лева. Като норма от Общата част на НК този текст се прилага по отношение на всички състави от специалната част на НК, които предвиждат наказание глоба.

По отношение извършените деяния от подсъдимия Н.П. към пострадалия Д.Г. съдът прие, че наказанията следва да се определят, както и по-горе се посочи по реда на чл.55 от НК.

Подсъдимият е знаел, че св.Дим. Г. е бъдещия съпруг на бившата му приятелка Л.К., за което има данни в ДП №299/2018 год. на Първо РУ на МВР- Стара Загора. Следователно изложеното за липсата на признаци на престъплението по чл.325,ал.1 НК в действията на подсъдимия предвид личния мотив в тях важи в пълна мяра и по отношение на пострадалия Дим. Г., като част от едно семейство, с което подс.Ник. П. е в конфликтни отношения.

За престъплението по чл.130,ал.1 от НК са предвидени наказания лишаване от свобода до две години или пробация. Съдът определи втората алтернатива, а именно наказанието пробация, като съответстващо на принципа на справедливост. Едновременно въззивната инстанция предвид наличието на система от смекчаващи обстоятелства, които в комплекс се явяват като изключителни по своя характер, прие, че и най-ниското от наказанията се явява несъразмерно тежко. Прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1,т.2,б.“в“ НК съдът замени наказанието пробация с глоба. Според тази привилегирована норма размера на глобата е от сто до петстотин лева. Изхождайки от характера и броя телесните уреждания с характер на лека телесна повреда, които подсъдимият е причинил на пострадалия Дим. Г. съдът определи наказанието на подсъдимия за престъплението по чл.130,ал.1 НК, а именно – глоба в размер на 250 лева.

По отношение престъплението по чл.216,ал.4 НК законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода до шест месеца или глоба от сто до триста лева.

Съдът прие, че следва да намери приложение втората алтернатива на предвидените наказания, а именно глоба в размер на сто до триста лева. Определянето на този вид наказание е продиктувано от самия механизъм на

причиняване повредата на мобилен телефон „Xiaomi Redmi 5“ пукване дисплея на телефона, собственост на Д. ЕМ. Г..

Действително при условията на реална съвкупност на инкриминираната дата, място и час подсъдимият е извършил множество престъпления, но всички те са част от един инцидент. Съдът вече няколкократно посочи, че всички деяния на подсъдимия попадат под условията на изключителни по своя характер, смекчаващи отговорността обстоятелства, защото реално, за да се разрази този скандал, поведението на пострадалите е в основата на станалите събития.

Прилагането на разпоредбата на чл.55,ал.1,т.1 НК,т.е. определяне на наказание под най-ниския размер, в конкретния случай е обективно невъзможно предвид ограничителната норма на чл.47,ал.1 НК по отношение общите правила на наказанието глоба. В тази връзка съдът определи на подсъдимия Н.П. за извършеното престъпление по чл.216,ал.4 НК наказание глоба в размер на 100 лева.

Тъй като всички деяния са извършени от подсъдимия Н.П. при условията на реална съвкупност и преди да има влязла в сила, за което от тях, същите следва да се групират по реда на чл.23, ал.1 и 2 НК, като се определи едно общо наказание, а именно най-тежкото, което в случая е глоба“ в размер на 1 500 лева и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяването на съдебния акт в кметството по местоживеене на подсъдимия. В този смисъл и съдът кумулира наказанията за отделните престъпления.

По отношение присъдените разноски присъдата следва да претърпи корекция и то в частта направени разноски за повереник на пострадалите. Видно от представените пред окръжния съд два договора за правна защита, според които Д.Г. и С.К. са направили разноски за ангажиране на адв.С.Ч. като са заплатили договорено възнаграждение от по 1000 лева всеки един от тях. В тази връзка подсъдимият Н. СТ. П. следва, предвид и разпоредбата на чл.189,ал.3 НПК, да бъде осъден да заплати на Дим. Г. и Сн.К. направените от тях разноски пред въззивната инстанция.

В останалата част на присъдата на първоинстанционния съд следва да се потвърди, като законосъобразна.

Водим от горните съображения и на основание чл.334,т.3 вр. чл.337,ал.1,т.2 НПК вр. чл.55,ал.1 и ал.2 НК, окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 260095 от 04.11.2021 год. постановена по НОХД №306/2020 год. по описа на Районен съд-Стара Загора, като ПРИЛАГА закон за по-леко наказуемо престъпление и:

ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното от Н. СТ. П. в:

1. Престъпление по чл.148,ал.1, т.1 вр. чл.146,ал.1 НК затова, че на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора, на публично място е казал унизителни за честта и достойнството на СН. К. К. изрази: „Ти, курво мръсна! Минетчийке долна, боклук, пачавро гнусна! Па що да не взема да те наеба.“, като на основание този текст от Специалната част на НК във вр.чл.55,ал.1, т.1 НК определя наказание „глоба“ в размер на 1 500 лева и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяването на съдебния акт в кметството по местоживееене на подсъдимия.

2. Престъпление по чл.130,ал.2 вр. ал.1 НК затова, че на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора е причинил лека телесна повреда на СН. К. К., изразяваща се в кръвонасядане на шията в дясно и дясната заддушна област, което е причинило на пострадалата болка, за което и на основание чл.55,ал.2,вр.ал.1, НК определя наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

3. Престъпление по чл.130,ал.1 от НК затова, че на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора е причинил на Д. ЕМ. Г. разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 НК, изразяващи се оток и кръвонасядане по лявата окосмена област на главата; кръвонасядания по шията; контузия на гръдния кош – разлят оток на кожата предно дясно; контузия на лява раменна област с ограничения в движенията на левия горен крайник; охлузвания по десния горен крайник; охлузвания и кръвонасядания по десния долен крайник, довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота на Д.Г., за което и на основание чл.55,ал.1,т.2,б.“в“ НК определя наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

4. Престъпление по чл.216, ал.4, вр.ал.1 НК като на 22.08.2018 год. в гр.Стара Загора е повредил противозаконно чужда движима вещ – мобилен телефон „Xiaomi Redmi 5“, собственост на Д. ЕМ. Г., на стойност 239,14 лева, пуквайки дисплея на телефона, като стойността на причинената щета е 91,00лв., а случаят е маловажен, поради което и на основание и чл.55,ал.2

вр.ал.1 НК определя наказание на подсъдимия Н.П. „глоба“ в размер на 100 лева.

На основание чл.23,ал.1 и ал.2 от НК определя на подсъдимия Н. СТ. П. едно общо наказание, най-тежкото от тях, а именно „глоба“ в размер на 1 500 лева и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяването на съдебния акт в кметството по местоживеене на подсъдимия.

ОСЪЖДА подсъдимия Н. СТ. П. да заплати на С.К. К., ЕГН ***** и Д. ЕМ. Г.,ЕГН ***** по 1000(хиляда) лева за всеки от тях, суми представляващи направени от тях разноски за адвокатско възнаграждение за ангажиране на повереник.

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260095 от 04.11.2021 год., по НОХД №306/2020 год. по описа на Районен съд-Стара Загора в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____